

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-III-3139/2020

Zagreb, 20. siječnja 2021.

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

28-01-2021

poštom — neposredno
u prim. & izv. priloge

pristojba

1600

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Trećem vijeću za rješavanje pretpostavki za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Mario Jelušić, predsjednik Vijeća, te suci Andrej Abramović i Snježana Bagić, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Dražen Merkaš iz Zagreba, zakonski zastupnik Jankomir nekretnine d.o.o. Zagreb do dana nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, na sjednici održanoj 20. siječnja 2021. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

Ustavna tužba se odbacuje.

Obrazloženje

1. Dražen Merkaš iz Zagreba, zakonski zastupnik Jankomir nekretnine d.o.o. Zagreb do dana nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka (u daljnjem tekstu: podnositelj) podnio je ustavnu tužbu, s prijedlogom za donošenje rješenja o privremenoj odgodi ovrhe, u povodu rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 12 PŽ-1576/2020-2 od 28. travnja 2020., kojim je odbijena njegova žalba i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-3082/2019 od 21. veljače 2020.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem je, u bitnome, otvoren stečajni postupak nad dužnikom Jankomir nekretnine d.o.o. Zagreb.

Osim naznačenih rješenja podnositelj ustavnom tužbom osporava i zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-2426/2018 od 13. prosinca 2019. kojim se, po obustavi predstečajnog postupka, postupak nastavlja po službenoj dužnosti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, u smislu članka 64. stavka 2. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15. i 104/17.).

2. U ustavnoj tužbi podnositelj ističe povredu prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) te Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02. i 1/06.; u daljnjem tekstu: Konvencija), i to članaka 18. stavka 1. i 29. stavka 1. Ustava odnosno članaka 6. stavka 1. i 13. stavka 1. Konvencije.

3. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-3082/2019.

Ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.

4. Člankom 71. stavcima 1. i 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) propisano je:

"Članak 71.

(1) Vijeće, odnosno sjednica Ustavnog suda ispituje samo one povrede ustavnih prava koje su istaknute u ustavnoj tužbi.

(2) Ustavna tužba neće se uzeti u razmatranje u slučaju kad se ne radi o povredi ustavnog prava.

(...)"

Člankom 32. Ustavnog zakona propisano je:

"Članak 32.

Ustavni sud će rješenjem odbaciti ... ustavnu tužbu ... kad ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari."

Pod "odlučivanjem o biti stvari", u smislu članka 32. Ustavnog zakona, razumijeva se odlučivanje o ustavnopravnoj biti stvari.

5. Sukladno Ustavu i Ustavnom zakonu, Ustavni sud nije tijelo sudbene vlasti, ne provodi sudski postupak i ne odlučuje meritorno o sudskim stvarima. Ustavni sud posebno je tijelo utemeljeno Ustavom radi zaštite pojedinačnih ljudskih prava i temeljnih sloboda (ustavnih prava) u postupku pokrenutom ustavnom tužbom.

6. Ustavna tužba nije redovni ili izvanredni pravni lijek u sustavu domaćih pravnih lijekova, već posebno ustavnopravno sredstvo zaštite ustavnih prava u pojedinačnim slučajevima. Stoga nije dostatno pozvati se u ustavnoj tužbi na povrede koje su rezultat navodnih nezakonitosti što ih je počinilo nadležno tijelo ili sud u sudskom postupku. Protiv takvih nezakonitosti pravnu zaštitu pružaju redovni i specijalizirani sudovi u postupcima ustrojenim u više stupnjeva sudske zaštite. One, iznimno, mogu biti i predmet ispitivanja pred Ustavnim sudom, ali samo ako i u mjeri u kojoj mogu povrijediti ljudska prava i temeljne slobode zaštićene Ustavom.

U ustavnoj tužbi također nije dostatno ponoviti razloge koji su već istaknuti u žalbenim ili revizijskim postupcima pred sudom niti je dostatno samo navesti ustavna prava koja se smatraju povrijeđenima. Ustavna tužba mora sadržavati konkretne i obrazložene razloge eventualne povrede određenog ustavnog prava.

7. Podnositelj u ustavnoj tužbi u osnovi ponavlja prigovore koje je isticao u žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-3082/2019 od 21. veljače 2020., a kojim je otvoren stečajni postupak nad dužnikom Jankomir nekretnine d.o.o. Zagreb.

Visoki trgovački sud očitovao se o žalbenim prigovorima, međutim, podnositelju su relevantna i dostatna obrazloženja o svim za njega spornim pitanjima dana već i u navedenom prvostupanjskom rješenju.

Ustavna tužba svodi se na tvrdnju da stečajni postupak nije mogao biti otvoren zato što je prethodno obustavljen predstečajni postupak, a istim rješenjem o obustavi nije istodobno odlučeno da će se postupak nastaviti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, već je o tome odlučeno zasebnim zaključkom protiv kojeg nije dopušten pravni lijek - čime je podnositelju, kako smatra, uskraćeno pravo na žalbu odnosno na učinkovit pravni lijek, pravo na pravično suđenje te mogućnost da raspravlja i dokazuje nepostojanje pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka.

Činjenica je, međutim, da unatoč tome što nije dopušten pravni lijek protiv zaključka kojim se, po obustavi predstečajnog, po službenoj dužnosti nastavlja s postupkom kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (a pravni lijek nije dopušten zato što je riječ o rješenju procesne naravi kojem je svrha upravljanje postupkom), podnositelju nije uskraćeno pravo na žalbu, jer ju je evidentno podnio protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka. Tom je prilikom iznio svoju argumentaciju i dokaze te je dobio odgovor u vidu osporenog drugostupanjskog rješenja, u kojem je jasno navedeno, među ostalim, sljedeće:

"Žalbeni navodi da sud nije uzeo u obzir sve okolnosti ovog slučaja, da stečajni dužnik nije bio u poslovnom odnosu s društvom B2 Kapital d.o.o. te da prvostupanjski sud prije donošenja pobijanog rješenja nije utvrdio činjenice vezane za sudske postupke koje vodi stečajni dužnik, nisu od značaja, jer u ovom postupku utvrđuje sve činjenice koje su važne i kojima se mogu utvrditi stečajni razlozi ... a koje je sud u ovom postupku utvrdio."

Pored navedenog, člankom 64. Stečajnog zakona, kojeg podnositelj u ustavnoj tužbi više puta ističe, propisano je da će po obustavi predstečajnog postupka sud (u slučajevima iz stavka 1. toga članka) po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka (osim ako utvrdi da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima). Ničim, dakle, nije propisano da odluka o nastavku postupka mora biti istodobna i sadržana u rješenju o obustavi predstečajnog postupka, kako to tvrdi podnositelj, ispuštajući iz vida i činjenicu da je riječ o nastavku postupka po službenoj dužnosti, na temelju samog zakona.

8. Stoga, nakon analize ustavne tužbe i uvida u cjelokupnu dokumentaciju spisa predmeta Ustavni sud ocjenjuje da su istaknuti prigovori u odnosu na rješenje Visokog trgovačkog suda broj: 12 PŽ-1576/2020-2 od 28. travnja 2020. i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-3082/2019 od 21. veljače 2020. očito neosnovani te da konkretan slučaj ne otvara pitanje ostvarenja podnositeljevih ustavnih i konvencijskih prava odnosno da ne postoji ustavnopravna bit stvari o kojoj bi Ustavni sud odlučivao.

9. Slijedom navedenog, na temelju članka 32. Ustavnog zakona riješeno je kao u izreci.

10. U odnosu na također osporeni zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu broj: St-2426/2018 od 13. prosinca 2019. Ustavni sud napominje da je člankom 62. stavkom 1. Ustavnog zakona propisano sljedeće:

"Članak 62.

(1) Svatko može podnijeti Ustavnom sudu ustavnu tužbu ako smatra da mu je pojedinačnim aktom tijela državne vlasti ... kojim je odlučeno o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela, povrijeđeno ljudsko pravo ili temeljna sloboda zajamčena Ustavom ... (u daljnjem tekstu: ustavno pravo).
(...)"

Sukladno tome, samo ona odluka kojom je nadležni sud meritorno odlučio o biti stvari odnosno o pravu ili obvezi ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela podnositelja, jest pojedinačni akt u smislu članka 62. stavka 1. Ustavnog zakona, u povodu kojega je Ustavni sud, u postupku pokrenutom ustavnom tužbom, nadležan štititi ljudska prava i temeljne slobode podnositelja, zajamčene Ustavom.

10.1. Spomenuti zaključak ne predstavlja pojedinačni akt u smislu članka 62. stavka 1. Ustavnog zakona, slijedom čega je u odnosnom dijelu ustavna tužba odbačena na temelju članka 72. Ustavnog zakona, uslijed nenadležnosti Ustavnog suda.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
dr. sc. Mario Jelušić, v. r.

Dostava:

1. Dražen Merkaš
Vladimira Filakovca 13, 10000 Zagreb
2. Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2, 10000 Zagreb
- uz povrat preslike spisa broj: St-3082/2019
3. Centar za evidenciju i dokumentaciju Suda
4. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimira Vodanović